

Fanteatre

NÚM36 • MARÇ 2009-ANYIV

Exemplar gratuït

fanteatre.es

A photograph of two women lying on a light-colored wooden floor. The woman on the left is wearing a teal turtleneck and black pants, lying on her back with her head tilted back and arms raised. The woman on the right is wearing a black dress and a necklace, lying on her side with her head tilted back and arms extended. The lighting is warm and dramatic, creating strong shadows.

Subtalk, dansa sense por ni complexes
La paraula i els peus nus, poesia en moviment
Eric de Bont, ànima de clown

Teatre Municipal PASSEIG DE MALLORCA

TOTHICAP 2008-2009

Espectacles Infantils i Juvenils

La vida extraordinària d'Angeleta Bonnín

Iguana Teatre

Dies 1, 7 i 8

Preu: 5 €, fins a 12 anys; 8 € a partir de 12 anys; grups a partir de 6 persones, 7 €
Edat recomanada: de 5 a 9 anys

Enredades

Pallassos Endorfines

Del 13 al 15 a les 19 h

Preu: 6 € fins a 12 anys; 10 € a partir de 12 anys; 25% de descompte per a grups de 7 persones. Edat recomanada: a partir de 4 anys

Teatre Municipal Xesc Forteza

TOTHICAP 2008-2009

Espectacles Infantils i Juvenils

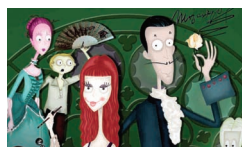

La paraula i els peus nus

Dansa, de Maria
Antònia Oliver

**Del 13 al 15,
a les 19 h**

Preu: 6 € fins a 12 anys; 10 € a partir de 12 anys; 25% de descompte per a grups de 7 persones. Edat recomanada: a partir de 12 anys

Les noces de Fígaro

W. A. Mozart, presenta
Euroclàssics

**Dissabte 28 a les 19 h
i diumenge 29 a les 12 h**

Preu: 6 € fins a 12 anys; 10 € a partir de 12 anys; 25% de descompte per a grups de 7 persones. Edat recomanada: de 6 a 16 anys

TEATRE *Moby Disc*

L'Horta Teatre,
Projecte Alcover 2009

**Del 6 al 8
Divendres a les 21.30 h;
dissabte i diumenge a les 20 h**

Preu: 15 €; grups a partir de 6 persones, 10 €

Venda d'@etrades per internet: www.generaltickets.com

INFORMACIÓ: 971 720 135 • www.tacostamla cultura.cat

Fanteatre

Març 2009

Edició i publicitat:

Edicions de Fusta S.L.
Rafael Rodríguez Méndez, 7
Entlo B - 07011 Palma

Telèfon: 971 22 15 75
edicionsdefusta@fancine.es
www.fanteatre.es

Departament comercial:

Belén Alonso: 629 326 423
Juan Navarro: 699 163 023

Direcció: Javier Matesanz

Telèfon: 630 956 630

Redacció: Enrique Matesanz

Disseny: David Fajardo

Foto portada: David Martínez

D.L.: PM-2173-2005

La direcció del Fanteatre no es fa responsable de l'opinió dels seus col·laboradors ni s'identifica necessàriament amb ella.

Sumari

La recta final d'aquest llarg hivern arriba als escenaris balears ple de propostes força interessants, i com sempre a la nostra secció de novetats us oferim una petita mostra (Pàg 11), així com les opinions dels nostres crítics habituals sobre el que ja varem veure el mes passat (Pàg 6). Hem parlat amb les ballarines i coreògrafes Catalina Carrasco i Mireia Romero sobre el seu projecte "Subtalk" (Pàg 17), guanyador de la convocatòria de Nous Creadors del Teatre Principal de Palma. També ens hem posat les màscares larvàries dissenyades i elaborades per Pau Cirer per a l'ESADIB (Pàg 20). I a més a més hem anat fins a Eivissa per visitar la "República Independent del Fracàs", a l'Escola del mestre clown Eric de Bont (Pàg 22). Tot això i més, com sempre, al Fanteatre.

teatre principal

PROGRAMACIÓ MARÇ 2009

Toni Aragon i Andreu Riera

Cicle de música de cambra

Dimarts 3 de març

Sala Petita

FormosaXformosa

Ester canta Feliu

Divendres 6

i dissabte 7 de març

Sala Petita

Canço d'amor i de guerra

Homenatge al Cor del Teatre Principal

Direcció musical: Rafel Nadal

Direcció escènica: Serafí Giscafré

Dissabte 28 i diumenge 29

Sala Gran

Mort de Dama

El gran clàssic de la literatura mallorquina

Del 13 al 22 de març

Dies 10, 11 i 12; funcions escolars

Sala Gran

Programació Teatral Març 2009

PALMA

Auditori de Palma (Sala Magna)

Passeig Marítim 18-Tel. 971734735

Dies 6 i 7

Yo me subí a un piano verde
(Millán Salcedo)

Dia 25

Hasta que la boda nos separe
(Teatro La Quimera)

Del 26 al 29

La vuelta al mundo
de Willy Fog
(El musical)

Auditori de Palma (Sala Mozart)

Passeig Marítim, 18-Tel.971734735

Del 18 al 29

La celestina (Morgana Teatre)

Teatre Municipal de Palma

Passeig Mallorca, 9-T. 971739148

Dies 1, 7 i 8

La vida extraordinària
d'Angeleta Bonnin
(Teatre de la Sargantana)

Del 13 al 15

Enredades
(Pallassos Endorfines)

Teatre Municipal Jesc Forteza

Plaça Prevere Miquel Maura, s/n-
Tel. 971710986 i 971720135

Del 6 al 8

Moby Disc
(Projecte Alcover 09)
(L'horta Teatre - València)

Del 13 al 15

La paraula i els peus nus
(Cia. Mariantònia Oliver)

Dies 28 i 29

Les noces de Fígaro
(Euroclàssics)

Teatre Principal de Palma (Sala Gran)

C/ de la Riera, 2A-T. 971219700

Del 13 al 22

Mort de dama
(Rafel Duran / Marc Rosich)

Dies 28 i 29

Cançó d'amor i de guerra
(Teatre Principal de Palma)

Teatre Sans

Ca'n Sans, 5 - Tel. 971727166

Del 20 al 22

Les Mamelles de Tirèsies
(Òpera de butxaca)
(Estudi Zero Teatre)

Teatre del Mar

C/ Capità Ramonell Boix, 90 (Es
Molinar)-Tel. 971248400

Del 12 al 15

Volare(Los dos Los)

MALLORCA

Teatre de Manacor

Avinguda del Parc, T. 971554549

Dia 6

En peu (Artecreiente)

Dia 8

El lleig
(Sala Trono i Teatre
Tantarantana)

Del 13 al 15

El viatge de l'oncle (IMAS Teatre)

Dia 19 (inici)

XXII Mostra de Teatre Escolar

Dia 22

Una ciutat brillant
(Centre d'Arts Escèniques de
Terrassa)

Teatre Lloseta

C/ Pou nou, 1 - Tel. 971514452

Dia 7

En peu (Artecreiente)

fray junipero serra, 3 · palma
reservas 971 28 30 37
www.rkopalma.com

EL MILLOR ESPECTACLE

és a can ventosa

CONSULTA LA PROGRAMACIÓ A www.eivissa.es

Dia 30

La vida extraordinària
d'Angeleta Bonnin
(Teatre de la Sargantana)

Sa Societat (Calvià)

Av de Palma 1 - T. 971 139 181

Dia 21

La vida extraordinària
d'Angeleta Bonnin
(Teatre de la Sargantana)

Teatre de Vilafranca

C/ Sant Martí, 26
Tel. 971 832072

Dia 7

Cos de dona
(Produccions de Ferro)

Auditori de Sa Màniga

Son Galla, 4 (Cala Millor)
Tel. 971587371

Dia 14

Don Juan, el burlador de
Sevilla
(Emilio Hernández)

Dia 21

Teatre d'ombres
(Valeria Guglietti)

Auditori d'Alcúdia

Pl. De la Porta de Mallorca, 3
Tel. 971897185

Dia 6

Lúnia
(Cia. Norai)

Dia 14

Baccus
(Puntipart Dansteatre)

**I Mostra de Teatre
A Mater:****Dia 27**

Aurora de gollada
(Lacom.unitat)

Dia 28

Mandíbula afilada
(Voramar Teatre)

Dia 29

El sopar dels idiotes
(Es Mussol)

**Teatre Municipal
de Muro**

C/ Joan Carles I, 27
Tel. 971 860 036

Dia 22

El retorn de Robin Hood
(La Fornal)

Auditori de Porreres

C/ Almoina - Tel. 971647221

Del 6 al 8

Mamma mia! El Musical
(Cia. Sal Sud)

Teatre de Capdepera

C/ Col·legi, 18 - Tel. 971819201

**VII Mostra de teatre
infantil i juvenil de
Teatre, música i dansa:****Dia 20**

El retorn de Robin Hood
(La Fornal /
Espectacles de Ferro)

Teatre d'Artà

C/ Ciutat, s/n - Tel. 971829700

Dia 1

L'any del pensament màgic
(Marta Angelat)

**I Mostra de Teatre
no professional:****Dia 7**

El sopar dels idiotes
(Es Mussol - Capdepera)

Dies 13 i 14

S'Embut
(Teatre Tercera - Artà)

Dia 21

Homes... i dones!
(Mercuri Teatre - Petra)

**Sa congregació
(Sa Pobra)**

C/ Rosari, 25 - Tel. 971544111

Dia 8

Nella i Zerafina
(La Fornal)

**Teatre d'Andratx
(Sa Teulera)****XVIII Mostra de Teatre:****Dia 6**

Bolo a Elsinar
(Xamo-Xamo)

Dia 13

Torna-la tocar...
(La Prima)

Dia 20

Stop al matrimoni
(Agara)

Dia 27

Jordi Dandí o el marit confós
(Voramar Teatre)

MENORCA**Teatre Principal
de Maó**

Costa d'en Dejà, 40 - T. 971355603

Dia 14

Càstins
(Diabéticas Aceleradas.)

Del 27 al 29

Celebració del "Dia mundial
del teatre 2009"

EIVISSA**Can Ventosa (Eivissa)**

C/ Ignasi Wallis, 26 - Tel. 971310111

Dia 10

Hamlet
(Juan Diego Botto)

Dies 21 i 22

Realidades extremas
(Dit i Fet expressió artística)

Dia 27

Moaxarabia
(Danses del món àrab)
(Nur Banu)

Dia 28

Germanes
(Carol López)

ALTRES**Sala Palmanova**

C de na boira 2. T 971 139 181

Dia 14

Circ "Mamma mia"
(Petita Pàtria)

**Casa Museu Llorenç
Villalonga de Binis-
salem**

C/ de Bonaire, 25 (Binissalem)

Dia 6

Ganes de mus
(Petita Pàtria)

**Casa Museu Pare
Ginard de Sant Joan**

C/ Socies, 7 (Sant Joan)
Tel. 971 52 66 72

Dia 7

Contacontes
(Jaume Barceló)

Dia 13

Combat de picat
(Glosadors de Mallorca)

Sa botiga de Buffon's

C/ Valldargent, 29 - Tel. 660419673

**1er Concurs de Cafè
Teatre "Sa Botiga
de Buffon's":****Dia 5**

Sol ferit
(Grup teatral
de Palmanyola)

Dia 7

Triunfar en Madrid
(Despòitka producciones -
Madrid)

Dia 13

El precio
(Cia. Salaján)

Dia 14

Hacer des-hacer
(Cia Tabatha - Murcia)

Dia 18

Angel
(Lluís Colom)

Dia 20

Xarito Cortés
(Cia. Aina Compte)

Dia 25

Las preciosas ridículas
(Cia. Imagonem)

Dia 28

Lliurament de premis i
actuació especial
Impro (Cia. Teatro instantáneo
- València)

Dies 1 i 8

La cantante calva
(Es talleret de sa Botiga)

Dies 4, 11 i 24

Concierto desconcierto
(Triole Clown)

Dia 10

Combat de Glosadors
(Mateu Xurí)

Dia 12, 19 i 26

Màgia
(Enzo Lorenzo)

Dies 15, 22 i 27

Pura Magia
(Miguel Gavilán)

Dia 29

Impro
(Cia. Teatro
instantáneo - València)

He vist cavalls

Cia. de Dansa Contemporània Mal Pelo
Teatre Principal de Palma (Sala Gran)

— Cada vegada més les companyies més sorprenents de dansa contemporània van més enllà del propi i característic llenguatge coreogràfic, i s'omplen de vida i força barrejant-se amb llenguatges propis del teatre, els audiovisuals i la narrativa. És el cas de Mal Pelo, companyia en contínua recerca i exploració, que sense anar més lluny dirigeix un centre de creació: "L'animal a l'esquena". Un nom que diu molt del costat animal que sempre exploren en els seus espectacles.

"He vist cavalls"(2008), narra la separació forçosa d'una parella. L'home és reclòs en una

presó per dissidència política. El record de l'ésser estimat, la distància física, la insatisfacció que produeix i la sensació de solitud, creen un estat emocional que, en ocasions, pot fregar la bogeria. La parella representa diversos moments imaginaris i ficticis, de fusió o solitud. L'escenografia és sorprenent, amb un canvi de ritme esgarriat, àgil i dinàmic, acotant el temps, fonent el llenguatge coreogràfic (sublim en els solos i sorprenent en els duos). Textos narrats en directe, interpretació, i aquesta imatge dels cavalls galopant sense genets, imatge de la llibertat.

L'obra ha tornat a disposar dels textos de John Berger, al costat dels de l'escriptor palestí Mahmud Darwish, en una mostra de com l'ésser humà sofreix la separació d'algun estimat, independentment de la seva cultura.

El ritme vertiginós i el contingut de "He vist cavalls" és una explosió d'emocions, situacions, moments, paraules, imatges, moviments i contactes, de vegades difícil de captar en tota la seva essència, però que mai no pot caure en l'oblit.

Andrés Castaño

La vida lluny dels poetes

(La Invenció) Teatre Xesc Forteza

— Josep Pere Peyró, que sens dubte és un dels nostres creadors escènics més brillants, demostra una vegada més la seva atracció pel risc amb aquest muntatge. D'una banda, perquè recupera un text seu del passat, Els vius (1994), i en realitza una nova i complexa lectura, afegint-hi dos personatges més, un dels quals el mateix autor. D'altra, perquè opta per una posada en escena de ritme pausat, sense grans esdeveniments en aparença, amb expressions contingudes i presència gairebé ininterrompuda de la música en directe i fent servir

la repetició com a fórmula. Al mateix temps, les qüestions de referència (la dictadura nazi i els seus crims) constitueixen un material ric, però dur. D'aquesta manera, La vida lluny dels poetes és un muntatge que evidentment s'ha realitzat amb prou mitjans tècnics, dins un espai escènic d'una bellesa inqüestionable i amb un bon repartiment, al qual destaca la presència de Blai Llopis a càrrec d'un personatge (un pintor alemany exiliat a Mallorca) que també resulta el més atractiu de la història. És també una proposta amb un plantejament inicial sens dubte molt suggerent i amb uns ingredients de primera qualitat, i que aporta moments de notable tensió dramàtica. Francesc M. Rotger

La ruleta rusa

Producciones El Zurdo (Teatre Sans)

— Adaptació imaginativa, amb un punt de bogeria, ben realitzada i sobretot molt divertida (en el sentit ampli) de contes i de peces curtes de Txèkhov, textos magnífics als quals els ha donat cos escènic Enric Benavent. Un petit grup d'excel·lents intèrprets, dirigits per Luis Bermejo, que van donant vida als personatges concebuts pel clàssic rus, i que al mateix temps juguen entre si i amb els espectadors, establint una paràbola molt suggerent entre realitat i fantasia, entre l'espectacle que es posa en escena i el que passa darrere els decorats. En definitiva, un plaer. F. M. R.

Jesucristo Superstar

Stage Entertainment (Auditori)

— Una posada en escena irreprotxable, amb tots els mitjans tècnics necessaris, amb números musicals i de ball espectaculars, realitzats amb ofici i amb efectivitat i, fins i tot, amb alguns apunts d'una certa emotivitat. No es podia demanar més (ni manco) d'aquest títol (ja clàssic de l'òpera rock, a càrrec d'un repartiment de joves intèrprets que deixen ben patents les seves habilitats per cantar (sobretot) i actuar, i també una petita orquestra en directe. Des de la mateixa companyia s'havia insistit molt en l'actualització de la història, però aquest aspecte no passa d'unes lleugeres pinzellades. F. M. R.

La vida lluny dels poetes

El Rei Lear

(La Perla 29)

Teatre Principal de Palma
i Teatre Municipal de Manacor

— Sempre és un plaer contemplar una peça del mestre William Shakespeare, i més encara aquesta, que constitueix, sens dubte, un dels cims de la seva producció, i que combina una amarga reflexió sobre el poder amb les relacions familiars, la senectut, l'engany, els malentesos i fins i tot unes pinzellades d'humor, que contrasten amb escenes d'intensa violència. El director Oriol Broggi, ben conegut a Mallorca, sobretot pels seus vincles amb Manacor, ha realitzat una versió acurada, molt respectuosa amb les paraules shakespearianes i amb una estètica molt atractiva, particularment pel que fa a les imatges: fons de tempesta i de cels foscos, que tracen una harmonia simbòlica amb les tempestes, interiors i exteriors, dels mateixos personatges. També la interpretació és excel·lent en termes generals, en què destaquen, com no podia ser d'una altra manera, Joan Anguera (Lear), en un dels grans papers del repertori clàssic, i el polifacètic Oriol Guinart, que encarna el rol del bufó, el seu contrapunt. El principal emperò d'aquest muntatge és la seva duració, superior a les dues hores i mitja, que es justifica per l'esmentat respecte al text original, però es fa una mica llarga per a l'espectador contemporani. F. M. R.

La sireneta

(Assaji) Teatre Municipal de Palma

— Dansa per adaptar Hans Christian Andersen i per dur l'essència del conte als més petits.

La mar com a personatge, el peix que vol ser dóna i lluita contra el seu destí. La faula resulta confusa per moments; els moviments

harmònics no basten per fer evolucionar la història i el muntatge no va molt més enllà d'un exercici estètic. Si els adults surten freds, imagineu els nins...

Sigui benvingut, de tota manera, l'intent per aproximar els clàssics de la literatura infantil a un públic que s'inicia, i per fer-lo a través de la dansa, disciplina maltractada. Benvingut també aquest cicle, que cada cap de setmana, al Municipal de Palma, regala teatre "iniciador". Rafel Gallego.

Concerto desconcerto

(Triolé) Teatre Sans i Sa Botiga de Buffo'ns

— Agradable i molt divertida sorpresa aquesta dels Triolé i el seu "Concerto desconcerto" que, després d'un discret i indecís començament, sedueix l'espectador per la via de la ingenuïtat còmica, d'aquella simpatia espontània i autèntica que sempre implica complicitat, i amb un enginy absurd molt treballat, tot i que sembli simple a primera vista a causa de la naturalitat i l'aparent senzillesa de la notable execució de l'inspirat trio de clowns. Un equip que vessa química i comicitat polissona pels quatre cantons, i té la difícil capacitat d'encomanar-la al pati de butaques. L'espectacle es pot polir, i per

ventura escurçar una mica per millorar l'acabat d'algunes propostes, però és ocurent i engrescador. Gens pretensions. Dels més frescs que hem vist enguany. *Javier Matesanz.*

Urtain

(Animalario) *Can Ventosa*

— Vitriòlica i paròdica visió d'una Espanya caduca, estantissa i mediocre, revisada amb l'excusa biogràfica de la tràgica existència del boxejador

Urtain, paradigma de l'ascens i la caiguda d'un ídol amb peus de fang. Ordenadament caòtica, amb una narrativa gens convencional i un llenguatge polimòrfic, que genèricament oscil·la entre la comèdia i el drama amb admirable fluïdesa, el nou i corprenedor espectacle d'Animalario es mostra fidel a l'estil i els recursos habituals de la companyia. I així, compromesos socialment i política amb la realitat present i pretèrita, els responsables de "Hamelin" tornen sacsejar consciències i a convertir la seva feina en un empegueïdor mirall de vergonyes pròpies i alienes, allà on cadascú s'enfrontarà amb la seva consciència, personal o col·lectiva, i analitzarà els punts d'identificació que trobi oportuns o que estigui disposat a reconèixer. Formidable, per cert, Roberto Álamo a la pell del malmès Urtain. *J.M.M.*

Teràpia de grup per a gafes

(Grappa Teatre) *Teatre Xesc Forteza*

— Tot un seguit d'acudits i de situacions pròpies de la més vulgar de les sit-com televisives

Espectacle de dansa i poesia

Nova creació de
Cia Mariantònia Oliver
sobre poesia d'autors
balears

Teatre Municipal
Xesc Forteza
Dies 13, 14 i 15 març
a les 19h

conforma l'oferta d'aquesta funció que, plantejada com si d'una sessió de teràpia col·lectiva es tractés, consisteix en realitat a acumular mediocres gags amb la mala sort o la malastrugança com a fil conductor. Però la manca d'imaginació o el mal gust, vagin vostès a saber, fan que els seus responsables hagin d'acudir a l'escatologia i a l'"slapstick" més desfasat com a recursos còmics, de manera que la sensació és la d'estar davant d'un producte que, a més de dolent, ha superat de molt la seva data de caducitat. I això que encara n'hi ha que riuen aquest humor, tot i que lògicament cada cop són menys. J.M.M.

Jo soc la meva dona

(La Villarroel) **Teatre de Manacor**

— Divertida i dramàtica alhora, aquesta notable biografia teatral del transvestit Charlotte Von Mahlsdorf, que sobrevisqué miraculosament als règims alemanys nazi i comunista sense renunciar mai a la seva condició, afrontava un risc essencial que consistia a no convertir-se en una paròdia basada en la vida d'una drug-queen real.

I amb aquest repte al cap i amb una gran història entre mans per contar, Joel Joan executa un monòleg impecable, evitant l'histrionisme innecessari i resultant divertit en la seva composició, però sempre respectuós i seriós en el retrat, que mai no és una imitació vulgar o còmica. De fet, la funció oscil·la entre la crònica social històrica i l'odissea existencial del personatge, i esdevé molt compacte i equilibrada. Només alguns desdoblaments de l'actor, que a més dels dos protagonistes (Charlotte i el mateix autor del text Doug Wright) assumeix algunes intervencions puntuals i bastant prescindibles, grinyolen en un conjunt molt acurat i commovedor que convida a la reflexió i el somriure. J.M.M.

Un tramvia anomenat desig

Escena Nacional d'Andorra (**Sa Màniga**)

— En sentir el títol "Un tramvia anomenat desig" a molts ens ve al cap el clàssic del cinema protagonitzat per Marlon Brando i Vivien Leigh. A uns altres potser els recordarà Emma Vilarassau i Marc Martínez. Però són pocs els que imaginaran la pallassa Pepa Plana damunt l'escenari interpretant una brillant Blanche Dubois que, sense abandonar el nas de pallaso, és capaç de transmetre'ns tot el dramatisme del personatge. La versió que Ester Nadal ens proposa, amb l'ajuda de direcció de la menorquina Aina tur, és realment interessant. La història és la mateixa: Blanche Dubois visita la seva germana i queda una temporada a viure amb ella i el seu marit. Les relacions amb aquest no són bones, fins al punt que ell la viola i ella acaba embogint. Un muntatge diferent, arriscat i innovador, que respecta el clàssic de Tennessee Williams, però n'ofereix una nova perspectiva. Núria Martí

Yo me subí a un piano verde

◆ La prestigiosa productora catalana Vania Produccions, ens duu el veterà humorista Millán Salcedo, acompanyat del pianista i compositor César Belda, amb aquesta comèdia musical, o millor dit, aquest divertiment humorístic-musical, dirigit i coproduït per dos mestres de la comèdia com són Paco Mir i Joan Gracia (Tricicle). Un muntatge que vol ser com una mena de consell terapèutic que ens anima a ocupar el nostre temps lliure fent les coses més absurdes que ens puguem imaginar, o les que sempre hem imaginat i mai no ens hem atrevit a fer, o el que mai hauríem

estat capaços ni tan sols d'imaginar, com per exemple pujar a un piano verd damunt d'un escenari.

Rialles, biografia, humor, nostàlgia, somriure, homenatges, complicitat, cançons, records... Una barreja d'emocions i jocs de paraules, res no gaire espectacular, però que es converteix en un espectacle inimitable gràcies a la tenacitat i l'incommensurable sentit de l'humor d'aquest "clàssic graciós", que se la juga a la manera d'un equilibrista content a la seva corda, sense nostàlgia ni por. Un comediant que, com ell mateix afirma, "encara es manté en els seus tretze".

Auditori de Palma (Sala Magna),
dies 6 i 7 de març

Hamlet

◆ Juan Diego Botto no s'atura ni un segon. Aquest artista espanyol d'origen argentí, amb 34 anys ja té un currículum impressionant. I és que a l'edat de cinc anys va participar a la seva primera pel·lícula i des d'aleshores ja du més d'una trentena de cintes de producció nacional i internacional. I tot això compaginat amb la seva carrera com a actor, autor i director teatral. Després del seu debut com a dramaturg i director d'escena amb "El privilegio de ser perro", ara ens duu el projecte més ambiciós de la seva prolífica carrera, l'adaptació d'una de les grans obres shakespearianes més representades de la història: *Hamlet*.

Adaptada i dirigida per ell mateix, juntament amb Borja Ortiz de Gondra, a més d'interpretar el propi Hamlet, la famosa tragèdia del Príncep de Dinamarca arriba al segle XXI sota una visió molt diferent i moderna. Centrat en dos dels temes fonamentals del clàssic, el poder i la família, Hamlet ja no és un jove romàntic i deprimat. No vol tan sols venjança i mort, sinó per damunt de tot que la veritat surti a la llum, que els assassins del seu pare no quedin impunes (malauradament, tot un símil de la vida del propi Botto).

Un muntatge modern on tot el teatre serà el castell d'Elsinor, de manera que l'acció es desenvoluparà no només a l'escenari, sinó al pati de butaques i en imatges projectades sobre l'escenografia.

Can Ventosa,
dia 10 de març

Mort de dama

◆ Fruit de la col·laboració entre el Teatre Nacional de Catalunya i el Teatre Principal de Palma, ens arriba aquesta adaptació de tot un clàssic contemporani de les lletres catalanes, "Mort de dama", la primera novel·la de Llorenç Villalonga, que va suposar la seva gran entrada al món literari. El muntatge, adaptat i dirigit per Rafel Duran i Marc Rosich, ens arriba precedit pel seu rotund èxit de crítica i públic

en la seva estrena al TNC, com ja ens va explicar al darrer número del Fanteatre la nostra col·laboradora Carla González: "Rafel Duran ha aconseguit bastir un espectacle que copsa el bo i millor de la novel·la. Juntament amb Marc Rosich, n'ha fet una adaptació exquisida en què el riure està assegurat."

Escrita l'any 1931, "Mort de dama" funciona com una sàtira esplèndida de la societat burgesa mallorquina i repassa la història, la cultura i la societat de l'illa, mentre retrata amb una cruesa despietada l'"Escola Mallorquina". Darrere l'agonia de Dona Obdúlia Montcada s'amaga l'agonia d'una Mallorca regionalista, que Villalonga parodià de manera brillantíssima en un seguit de personatges arquetípics que es disputen l'herència suculenta de la dama. Un magnífic repàs de la història i la cultura mallorquines, escrit amb una mestria i un sarcasme que una part de l'illa no li va perdonar mai.

Teatre Principal de Palma (Sala Gran),
del 13 al 22 de març

El lleig

◆ Marius von Mayenburg és un dels autors alemanys contemporanis amb més repercussió a nivell mundial. Un jove autor que ha aconseguit estrenar les seves obres arreu del món. Els seus textos es caracteritzen per sacsejar els diferents fils que mouen l'actual sistema. En una època on només es valora la imatge per sobre d'altres valors més importants i sobretot més humans, "El lleig" ens avisa de fins on podria arribar tota aquesta

exageració de la cultura estètica. Una lluita de l'autenticitat envers l'estandardització.

I així, els catalans de Teatre Tantarantana ens duen aquesta adaptació, traduïda per Eduard Bartoll, sota la direcció de Juan Carlos Martel, i interpretada per Oriol Grau, Pep Muñoz, Joan Negrié i Neus Umbert. Un món on ser normal és anormal, i ser lleig, un handicap per prosperar. I és què aquí el protagonista, en Lette, és lleig. Tan lleig que el seu superior li prohibeix presentar el seu nou invent a la conferència d'enginyeria. D'aquesta manera, Lette decideix passar a l'acció i buscar un cirurgià plàstic. Quan es desperti de l'anestèsia, res ja no serà com abans.

Amb molt d'humor i intel·ligència aquesta obra caricaturitza l'ús i abús de les pràctiques de cirurgia estètica i la falta de criteri, de personalitat i de sentit crític de l'individu.

Teatre de Manacor,
dia 8 de març

Volare

◆ Enric Ases i Piero Steiner són la companyia "Los dos Los". També són els autors, directors i intèrprets d'aquest "Volare", una altra sàtira acarnissada que gira entorn de l'absurd de l'ésser humà, a la dificultat de seguir surant quan un es troba a la deriva, quan es veu passar la vida somiant en un altre món millor, i d'aquesta manera ens oblidem del plaer de les peti-

tes coses. Ens oblidem de viure.

Mitjançant un humor àcid, una original combinació de tragicomèdia i poesia, provoquen en l'espectador un dolçíssim nus a la gola. Un univers teatral en el qual els elements escenogràfics i d'attrezzo són mínims, on la narrativa dramàtica és resumida a allò essencial. Un imaginari que impacta en l'espectador de manera directa, sempre oferint la possibilitat de diverses i suggerents lectures. Una metàfora personalíssima de l'absurditat de la vida. "Volare" és un mar de dubtes existencials, però on sempre és possible consolar-se amb les petites i quotidianes alegries de la vida, com un partit de futbol amb els amics o el teu entrepà preferit. "Volare" és, segons El Periódico: "Un dels espectacles més divertits de la Fira de Tàrraga 08".

Teatre del Mar,
del 12 al 15 de març

En peu

◆ Amb motiu del Dia Internacional de la Dona, la companyia Arte creciente, reivindicant la igualtat de gènere i la integració social, apostant sempre per la cooperació a través de l'art i tenint com a principal objectiu el creixement interior de la persona, ens duu aquest muntatge de l'obra "En peu", d'Isabel Díaz. La història d'una dona i l'encontre amb la seva ànima bessona, qui li recordarà aquells moments de la seva vida en els quals va

escollir abaixar el cap i sotmetre's a la voluntat dels altres.

Amb molta delicadesa i sentit de l'humor, aquesta "amiga" que mai no va tenir abans, aquest reflex del seu "Jo" intern, li presentarà diferents situacions en les quals s'haurà d'enfrontar per trobar-se de nou amb ella mateixa: amb la seguretat, amb la confiança, amb les ganes de viure, amb el coratge d'escollir un nou camí, però aquesta vegada el camí correcte, el que la beneficiarà.

L'espectacle anirà seguit d'un debat guiat per les actrius, on s'exposaran diverses situacions de maltractament físic i psicològic, sempre en un to relaxat, amè i participatiu. El públic haurà de decidir quan s'han d'establir els límits en les diferents situacions plantejades, i redescobrir l'amor i el respecte absolut cap a un mateix.

Teatre de Manacor
dia 6 de març

Teatre Lloseta
dia 7 de març

La paraula i els peus nus

◆ L'any 2003 la Cia. Mariantònia Oliver es va plantejar el repte de desenvolupar un treball creatiu arran de les relacions de la dansa amb la poesia. D'aquesta manera en sorgí "Poetes", basat en treballs de poetes mallorquins contemporanis. Quatre anys després d'aquesta experiència, i com una evolució natural en el diàleg establert entre la dansa i la poesia, ens arriba aquesta nova proposta, un marc en el qual la interacció d'ambdós llenguatges artístics entre si i també amb d'altres, com ara la música, la imatge, el color i la forma, s'ha potenciat fins al límit en el que és el treball més arriscat i complex de la companyia fins ara, segons assegura la seva principal responsable.

"La paraula i els peus nus" es planteja com un festeig de les relacions de la dansa amb la paraula en el seu sentit més ampli, tot explotant les possibilitats visuals, sonores, plàstiques i emotives de la literatura, i incorporant nous elements. I és que en aquest muntatge la poesia esdevé tridimensional, habita un present compartit on dialoga més enllà dels dominis de la lògica. La poesia és física, sonora, sensorial, dansa amb volums, silencis elèctrics, i calfreds arran de pell. Un procés creatiu que s'alimenta d'una selecció de textos poètics d'autors de les Illes Balears (Miquel Costa i Llobera, Miquel Àngel Riera, Damià Pons, Blai Bonet, Josep Maria Llompart, entre d'altres), creat i interpretat per Mariantònia Oliver, Aina Pascual i Joan Miquel, i que creix amb el joc articulat entre aquests i el tractament de l'espai: la fisicalitat i el moviment, la plasticitat material i sonora.

Un muntatge que es va estrenar a la Fira de la Mediterrània el passat 1 de novembre i que s'ha presentat a Mallorca a la Casa Museu Llorenç Villalonga i a la Fundació ACA. I ara, per primera vegada, es presenta en gran format al Teatre Municipal Xesc Forteza de Palma.

Teatre Xesc Forteza,
del 13 al 15 de març

www.artescenic.es

El portal de les arts escèniques de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera

Subscriu-te i guanya entrades
a www.artescenic.es

Sortejam entrades entre tots els subscriptors

Govern de les Illes Balears

Conselleria de Turisme

“La qualitat
del moviment i
l’energia és el
que més ens
interessa”

Subtalk

Dansa sense por ni complexos

Aquest és el títol provisional del projecte multidisciplinar guanyador de la convocatòria de Nous Creadors del Teatre Principal de Palma. I **Catalina Carrasco** i **Mireia Romero** en són les ballarines i coreògrafes responsables, que ara ens expliquen quins són els seus objectius i pretensions.

● Pep Ramis, coreògraf de referència al panorama estatal de la dansa contemporània i director sempre innovador de la companyia Malpelo, va dir el mes passat en aquestes mateixes pàgines que “a Mallorca hi ha un consum burgès de la cultura”. Un diagnòstic contundent i no gaire engrescador ni optimista que, en canvi, no s’ajusta a la realitat creativa de les Illes. Potser el públic encara no estigui avesat a segons quines propostes alternatives, i potser la demanda encara és tímida i limitada, procedent d’un petit sector mi-

noritari, però qualche cosa es mou. L’efervescència es percep i no és gens estrany, de fet és cada cop més freqüent, trobar propostes arriscades amb la dansa com a bessó o com a eix del projecte. Els teatres i les companyies cada vegada aposten més. I tot i que els Au Ments i Mariantònia Oliver són els noms consolidats dins el sector, hi ha talents que s’obren camí “sense por ni complexos”. Catalina Carrasco i Mireia Romero en són un bon exemple, i “Subtalk” serà la seva targeta de presentació, després que el Teatre Principal de Palma

l'ha triat com a millor espectacle de Nous Creadors i el produirà en un termini màxim de dos anys. Temps que les seves responsables tenen per a donar-li forma i contingut definitiu.

Es tracta d'un projecte multidisciplinar que combinarà el moviment amb el vídeo, el so i l'escenografia, que tot i les previsions minimalistes, també reclamarà la seva quota de protagonisme en aquest exercici de fusió total i eclèctica concebut com a confluència de dues perspectives complementàries i compatibles, però diferents. Les de les dues directores, coreògrafes i ballarines, cadascuna de les quals aportarà la seva visió i la seva personalitat. Una conjunció que marca la singularitat d'aquest projecte, segons elles mateixes ens explicaren.

“Crec que el fet que ens interessin les mateixes tendències i estils, però que la nostra formació hagi estat molt diferent, enriqueix la proposta creativa, que no se semblarà a res del que nosaltres hem fet abans i probablement tampoc a cap altre model concret”, asseguren ambdues ballarines. Però això no vol dir que no tinguin referents. De fet, en comparteixen molts, i els seus interessos creatius també són coincidents, però no volen seguir cap patró. La tècnica “releasat”, per exemple, és la que més s'està utilitzant arreu d'Europa, juntament amb la investigació del moviment i el mestissatge de les noves tecnologies que afavoreixen les creacions multidisciplinars. I en aquest sentit, les dues estan d'acord que aquesta és la tendència, però això no vol dir que hagin de seguir cap pauta concreta o preestablerta per dur endavant el seu projecte. **“El que més ens interessa, en qualsevol cas, és la qualitat del moviment, i que la proposta sigui molt enèrgica i la fisicitat una part molt important del llenguatge emprat”.**

“Subtalk” no té un argument concret. Una sinopsi pròpiament dita. Perquè a més a més el que varen presentar a la convocatòria del Principal fou la idea, l'esborrany inicial que ara desenvoluparan fins al final de 2010 si decideixen exhaurir el temps que marca l'acord amb la institució. No obstant això, elles voldrien enllestir-lo abans. Sense presses ni precipitació, però si és possible al final de 2009 o començament de 2010. I el que pretenen, tot i que encara estigui per concretar, és escenificar amb tota la diversitat de llenguatges escènics possibles les relacions personals en una societat cosmopolita. Un repte del tot contemporani que, segons assenyalen, **“esdevindrà una proposta innovadora i molt moderna”.**

La pregunta, arribat aquest punt, és: té públic, aquest tipus d'espectacle? I si és així, quin és aquest públic? Serà una obra assequible o elitista? Catalina i Mireia ho tenen clar. **“No serà una**

proposta elitista. De fet,ensem que agrada tant al públic teatral com a l'espectador de dansa contemporània, que cada cop és més nombrós a les Illes. Però també som conscients que no es tracta d'una modalitat comercial ni gaire popular. No volem ser radicals en la innovació creativa, però no deixarem de fer un treball dins del que es consideren tendències modernes i alternatives. Tenim una responsabilitat, sobretot ara que ens han premiat, i no només volem fer-ho, sinó que volem fer-ho bé, però sense oblidar que la gent ho ha de veure i gaudir. Això sí, ens ho plantejem com un treball d'investigació creativa, i no volem assumir cap límit”.

Catalina i Mireia són conscients de la importància d'aquest treball com a primera passa per a la possible creació d'una companyia estable. Fins ara ambdues han treballat com a ballarines a diferents companyies. De fet, es varen conèixer entrenant-se amb Au Ments. Però de moment volen ser realistes i anar passa rere passa. Desenvolupant el seu projecte, que encara es troba en una fase inicial. Ni tan sols està tancat el repartiment, ja que a més d'elles dues, volen comptar amb dos

ballarins més. Un d'ells, en Joan Miquel, que prové del teatre de gest, i que aportarà la part més teatral de l'espectacle. El quart component encara està per determinar. I aquesta sembla que serà la constant, ja que les dues ballarines volen que “Subtalk” estigui en constant evolució. **“No serà mai un espectacle tancat”** diuen. **“El procés de canvi és el que més ens agrada i ens interessa”**.

Són sense dubte bons senyals per al panorama de la dansa balear que el Teatre Principal de Palma triï entre tots els projectes presentats un de dansa com el més interessant, que la Mostra de Teatres Alternatius de l'Estat Espanyol portés enguany sis espectacles d'aquesta modalitat contemporània i tots ells estigueren estibats de gent, i que cada cop siguin més les programacions de temporada que incloguin aquesta oferta i més el públic que la demanda. Però com ho veuen els seus protagonistes des de dins? Doncs així: **“És un moment interessant. Un bon moment. Hi ha companyies emergents i molt actives que cada cop fan coses més arriscades i valentes. És el bon camí, però encara queda molt feina a fer”**.

Teatre d'Artà, més de 7 anys fent Escola

L'any 2002 el Teatre Municipal d'Artà obrí la seva Escola de Teatre, que enguany compta amb 210 matrícules d'alumnes procedents de tot Mallorca, i 9 professors contractats. L'any 2006 obriren una porta nova als estudis d'interpretació, amb l'objectiu de cobrir el forat que hi ha entre cursos de teatre i l'ESADIB, una mena d'estudis mitjans d'interpretació. Malauradament, per motius econòmics s'ha hagut de suspendre un interessant curs d'interpretació de llarga durada (2 anys), destinat a la preparació d'alumnes per accedir a estudis superiors.

Tot i així, l'oferta formativa de l'Escola continua mostrant un ampli ventall de cursos, monogràfics i tallers, com ara cursos d'iniciació a la interpretació teatral per a alumnes de 14 a 17 anys, cursos de dansa d'iniciació i desenvolupament, destinats per a nins de 5 a 10 anys, en les disciplines clàssiques, modernes i contemporànies, a més de tallers de dansa, ball de saló, batuka, etc.

Per a més informació, telefonau al 971 82 97 00

Palma

aquarium es parte de Mallorca, es parte de ti

¡Ven y descubre las maravillas del Océano
en el mejor Acuario de Europa!

abierto

365 días/año

precio especial

residentes

11€

(para adultos y niños)
desde el 14 de febrero '09
hasta el 30 de abril '09

MOLT MÉS QUE UNA MÀSCARA

Pau Cirer,
el creador emmascarat

QUI NO HA TREBALLAT MAI AMB MÀSCARES POT PENSAR QUE ÉS UN ORNAMENT CARNAVALESC. PART D'UNA DISFRESSA. PERÒ ELS ACTORS SABEN BÉ EL QUE SIGNIFIQUEN I LA SEVA GRAN IMPORTÀNCIA EN EL PROCÉS D'APRENENTATGE I DE FORMACIÓ INTERPRETATIVA. UNA MÀSCARA, AL TEATRE, ÉS MOLT MÉS QUE UN COMPLEMENT. ÉS UNA EINA BÀSICA PER APRENDRE A TRANSMETRE EXPRESSIVITAT I EMOCIONS AMB EL COS. QUI ÉS CAPAÇ D'INSUFLAR VIDA A UNA MÀSCARA, TRANSMET VIDA AL SEU PERSONATGE.

● Conscients de la importància d'aquest aspecte docent en la formació dels alumnes, l'ESADIB disposa d'un total de set màscares larvàries (màscares neutres), dissenyades i fetes en cartró pedra per Pau Cirer, i que són utilitzades com a instrument de treball en diferents cursos. En especial en l'assignatura de màscara impartida pel prestigiós professor francès Philippe Peychaud. Però qui millor que l'especialista i responsable de la seva elabora-

ció per explicar-nos les característiques i les funcions d'aquestes màscares.

El primer que vol assenyalar Pau, en qual-sevol cas i abans d'entrar en matèria, és que no treballa tot sol, i que el seu pare Felip Cirer ha participat molt activament en aquesta feina de creació, a més de tenir sempre l'assessorament de l'experimentat actor i professor Peychaud. Just és dir-ho. Com també ho és fer públic el seu agraïment a l'ESADIB per encomanar-li el projecte,

Dies 3 i 17 de març a les 21,30 h
Participa i guanya premis de pel·lícula

Abril i maig 1a Lliga Trivial Cine
Guanya un viatge de cap de setmana
per a 2 persones a Sitges 09
i molts de premis més

que considera el més destacat de quants ha realitzat en la seva llarga trajectòria fent màscares. Dedicació de la qual s'han beneficiat nombroses companyies de les Illes en els darrers anys.

I a partir d'aquí, Pau ens explica la transcendència d'aquestes eines interpretatives en general i de les seves en particular. Concretament n'ha fet set de diferents, que es poden agrupar en abstractes, animals i humanes, tot i que en cap d'aquests dos casos són de caire realista.

No són rèpliques de cap model previ. Es tracta de peces originals i úniques fetes específicament per a l'ESADIB, a les quals Cirer dedicà tres mesos d'intensa feina. Però un cop enllestides, quina és la seva funció?

"Són com un escaner de la interpretació, perquè és l'actor qui l'ha de fer respirar. Li dones vida o no, però la màscara no enganya". A més a més, afegeix Cirer, "la màscara s'ha d'escoltar. Només així la faràs creïble, real dins l'espai. Has de ser conscient de la seva dimensió. Ajustar-te a ella per ajustar-hi després el personatge i transmetre veritat". "Requereixen una conscièn-

cia corporal integral –continua explicant Cirer-, perquè qui la porta ha d'adaptar el cos i fer que aquest comuniqui allò que es pretén representar. Ha d'aconseguir el cos d'un nin o el d'un adult. És després que la màscara esdevindrà el complement perfecte i serà prou expressiva. Però és perquè l'actor ho ha sabut transmetre abans amb l'expressió corporal".

És per això, insisteix Pau Cirer, que també és actor, que "les màscares tenen petits orificis en lloc d'ulls, que gairebé no et deixen veure. Així no depens de la vista per ocupar i prendre consciència de l'espai. És llavors que has d'anar cap als moviments essencials i l'economia interpretativa, i a partir d'aquí la màscara transmetrà tot allò que siguis capaç d'expressar. Fins i tot acceptarà diferents ritmes i velocitats de moviment. Només cal saber quin és el motor adequat perquè aquests no perdin el sentit o la seva essència. És sorprenent l'expressivitat que adquireixen llavors aquestes màscares neutres".

J.M.M.

Teatre del Mar

Hivern '09

Projecte Llenamú

Cia. Corcia Teatre
Del 26 de febrer
a l'1 de març

Premi al Millor Actor
i Accèssit al Millor
Espectacle a la XIII Mostra
de Teatre de Barcelona

Volare

Cia. Los dos Los
Del 12
al 15 de març

"Un dels espectacles més
divertits de la Fira
de Tàrraga 2008"
– El Periódico

República Independent del Fracàs, el reducte clown d'Eric de Bont

Holandès de naixement, eivissenc d'adopció, fisioterapeuta d'exprofessió i clown d'esperit. És Eric de Bont. I els seus dominis són l'autoproclamada República Independent del Fracàs. Situada al municipi pitiús de Sant Josep de la Talaia. Una escola clown de prestigi internacional, la Bont's Clownsschool. Un lloc de referència pel que fa a l'aprenentatge d'aquestes tècniques d'interpretació, que cada any rep alumnat d'arreu del món que vol "trobar el seu clown". I ho volen fer amb l'ajuda d'aquest home amable, espontani, simpàtic i desmanegat, que un dia decidí instal·lar-se a Eivissa, fa ja dotze anys, i transmetre des del seu reducte el que és l'essència del clown. Molt més que una tècnica interpretativa. Una filosofia de vida. Una manera de veure i d'entendre el món.

● Però, qui és Eric de Bont? Doncs un enamorat del teatre nascut a Tilburg, que un dia decidí abandonar la fisioteràpia i dedicar-se a actuar. Cosa que ja feia com a amateur des de feia uns anys i en tots els formats: text clàssic, teatre de carrer, infantils... Fins que va acudir a un curs impartit per un filòsof clown alemany anomenat Bogner que li canvià la vida. Fou llavors que va optar per l'actuació com a modus vivendi, i va acabar per obrir el seu propi teatre i per impartir classes ell mateix. Però la seva trajectòria com a empresari teatral, director i actor dels seus espectacles morí d'èxit. **“Vaig arribar a treballar tant i sota tanta pressió per l'èxit i les contínues gires de les nostres propostes durant deu anys, que em vaig cremar i vaig tancar-me un any sense fer res per prescripció mèdica”.**

Necessitava un canvi i no volia tornar al trull laboral que l'havia deprimint, així que posà rumb a la Mediterrània. Ho tenia clar. Volia canviar d'aïres. De manera que va fer un viatge des del sud d'Espanya cap a dalt, fent la costa i cercant un bon lloc allà on establir-se i obrí la seva escola. I finalment i per casualitat, com solen esdevenir les coses, va acabar a Eivissa. I és aquí que la seva escola va començar a adquirir el prestigi del qual avui gaudeix, i que li fa rebre cada any alumnes arribats dels indrets més llunyans (espanyols, russos, iranians, xilens, austríacs...), com d'altres de consolidada trajectòria artística com fou, per exemple, l'actor Gabino Diego.

I quin és el secret d'aquest èxit? Què és el que transmet Eric de Bont al seu alumnat per assolir el reconeixement unànim i internacional de l'escola? Doncs ningú millor que ell mateix per explicar-ho i transmetre'ns alguns dels trets

bàsics de la seva filosofia clown. Així que, per no adular l'essència de les seves idees i l'esperit de les seves ensenyances, hem optat per reproduir els conceptes i les explicacions tal com ell ens les va brindar al seu acollidor local eivissenc, prescindint fins i tot de les nostres preguntes, que romanen implícites en les contestacions.

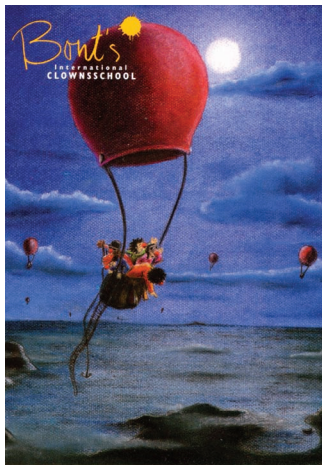
“La tragèdia del clown és que té èxit allà on ell no voldria. Intenta imitar la vida, mai no parodiar-la, però com que no ho sap fer bé resulta ridícul i fa riure. Té èxit quan fracassa”.

“Un pallasso vol animar fent bromes i sorprenent amb accions còmiques com

caure o llançar pastissos als altres. És a dir, fent el que s'anomena pallassades, que mai no pretenen ser realistes. En canvi, el clown sempre vol imitar el que veu, i la solució sol trobar-la a l'absurd, però no pretén ser graciós. A posta sovint esdevé tendre a més de divertit. I el bufó és el parodiador. El que envesteix contra tot i no es posa límits. Ni l'espectador els hi demana, perquè el considera una mena de marginat que no respecta res ni atén a la lògica ni

a cap altra regla establerta. I l'accepta així. De manera que el públic riu amb el pallasso i es riu del clown, mentre que el bufó se'n riu d'ell”.

“La tècnica clown és la més difícil i pura de la interpretació. És per això que sempre s'ha d'incloure a l'equipatge d'un actor, independentment de la seva especialitat, perquè del contrari el seu treball mai no serà del tot autèntic ni convincent ni complet”.

“La tècnica clown és la més difícil i pura de la interpretació. Un actor l’ha d’incloure sempre al seu equipatge o el seu treball serà incomplet”.

“Es tracta d’arribar a l’ànima del clown, de convertir-se en clown. No de fer el clown”

“Si el públic d’un espectacle clown no és participatiu és que qualque cosa no funciona, perquè el clown ha de crear sempre un mirall allà on l’espectador es reflecteixi i es reconegui. És llavors que el commourà i divertirà alhora, mitjançant aquesta identificació”.

“El clown no té passat. Viu sempre a l’ara mateix. No deixa de cercar al present els seus motius de ser i acaba sempre topant contra la paret de la realitat. És un continu morir i néixer a l’escenari. I per això emociona i estremeix”.

“Abans de cercar el seu clown, el que tots duem a dintre, l’actor te que saber què vol contar. Què l’interessa, què li fa mal, què li molesta... És llavors que resultarà autèntic, quan pensi com un clown i provi d’expressar-ho des d’aquesta perspectiva”.

“Els accessoris són innecessaris. Cal ser transparent i autèntic. Es tracta d’arribar a l’ànima del clown, de convertir-se en clown. No de fer el clown”.

Eric de Bont, a més de les seves classes de clown, en què l’alumnat aprèn aquestes tècniques d’interpretació, també ofereix el que ell anomena un laboratori, la finalitat del qual ja no és aprendre sinó crear. Als laboratoris acudeixen artistes o companyies amb idees o espectacles ja fets, però que volen polir o retocar, i que es deixen assessorar o guiar pel mestre, ja sigui pel que fa a la dramaturgia, el ritme o les mateixes interpretacions. I després, tots aquests treballs, com també alguns altres exercicis de classe dels alumnes, es mostren al públic al local de l’escola, que en els darrers anys ha adquirit ja una gran popularitat a l’Illa. Són les nits de clown. Una cita imprescindible per a tots els amants del teatre que passin per Eivissa.

www.bonts.com

Javier Matesanz

Copa, café i Sans

La família Sans ...

Foto: David Martínez

avui ...

Es aniversaris són senyal inequívoc que ja tenim una edat. El Dia Mundial del Teatre del 1984, es va obrir al públic aquesta realitat esplèndida que es diu Teatre Sans, al carrer Can Sanç, al cor mateix de la Palma vella. Va ser amb *El darrer klínex* (un títol tacat de patetisme, tot i la seva conya) i a càrrec de Tripstrup, precedent d'Estudi Zero. Aleshores no hi havia més teatres en funcionament a Ciutat, si no record malament, que l'Auditori, el Principal i els desapareguts Rialto i Patronat (aquest, devora la Porta des Camp). La professionalització del sector escènic semblava un objectiu molt remot.

... i fa vint anys

És evident que aquests vint-i-cinc anys que han passat des de l'obertura del Teatre Sans dibuixen un panorama polièdric. D'una banda, l'edifici del Sans no oblidem que és un casal gòtic. Que s'hagi rehabilitat i que a més el seu ús sia de caire públic són dues excel·lents notícies per al nostre patrimoni. I a més, el Sans ja havia estat un teatre, al manco des del 1930. Recuperar-lo per a les arts escèniques fou una altra fita rellevant.

El Sans és també la seu d'Estudi Zero, una de les nostres companyies més destacades. I de la seva Escola, una de les "pedreres" més potents del nostre panorama dramàtic.

Però el Sans és també, o sobretot, el lloc on anam a veure un muntatge. A seure a les seves cadires de fusta, a recolzar-nos a les seves taules, a percebre la màgia de les seves parets, a beure (a les representacions memorables de *Vol en picat dins la sala*, *La família Sans* o altres espectacles) una tassa de café o de te, i una copa de cava, mentre gaudim de la funció.

Les actuacions més recents que hem tengut ocasió d'aplaudir al Sans aquesta temporada (*Juglar con las palabras*, *La ruleta rusa*, *Concerto desconcerto...*) resulten bona prova que el Sans pot oferir-nos una programació variada i atractiva, que li pertoca un lloc ben destacat i específic dins la realitat contemporània del nostre teatre. Una copa de cava, per favor! Que vull brindar pel Sans.

Francesc M. Rotger

PROJECCIÓ EXTERIOR

Petita Lula, dansa al carrer

El teatre infantil de les Illes es veurà a nou fires estatals

La presència d'espectacles de Balears a les fires i festivals d'àmbit estatal és cada cop més freqüent i nombrosa. Així ho va explicar el director general de Cultura del Govern, Pere Joan Martorell, que va aportar dades prou significatives. L'any 2007 hi va haver espectacles insulars a quatre fires, en 2008 varen ser dotze i enguany està previst que hi hagi obres balears a un total de vint encontres, fet que significa quintuplicar la xifra de participació en només dos anys.

I el teatre infantil en sortirà especialment beneficiat d'aquesta aposta institucional de suport a les arts escèniques, perquè enguany hi haurà participació balear a un total de nou fires o festivals de teatre per a infants, d'entre els quals n'hi ha cinc on mai no hi havia hagut representació de les Illes.

Les cites a les que acudirán obres produïdes a la nostra comunitat amb el suport del Govern són: Feten. Fira europea de teatre per a nins i nines de Gijón (del 28 de febrer al 6 de març), Setmana del paller de Castellar del Vallès (de 19 a 29 de març), Mostra de teatre infantil i juvenil d'Igualada (de l'1 al 5 d'abril), Fira de teatre de titelles de Lleida (del 30 d'abril al 3 de maig), Festival internacional de titelles de Gavà (del 7 al 9 de maig), Encontres Te Veo (del 23 al 29 de maig), Festival de palleres d'Andorra (del 18 al 24 de maig), Festival de Circ l'1, 2, 3 del paller de Tiana (del 25 al 29 de juny) i el FIT. Festival Internacional de teatre infantil i juvenil de Cerdanyola.

Fins ara, i pendents encara de confirmar i determinar molts dels espectacles que acudirán a les fires aquesta temporada, ja se sap que a Feten es programarà "Petita Lula" de la Cia de Dansa Mariantònia Oliver, que també participarà

a Igualada, juntament amb “Vida extraordinària d’Angeleta Bonnin” de Sargantana Teatre i “Mot a mot” de Remor Teatre. D’altra banda, a Castellar del Vallès hi serà present l’espectacle de carrer de Don Carrot titulat “Znort” i l’obra “Jaume I a la recerca de les paraules perdudes” de Produccions de Ferro.

El Govern balear es fa càrrec de les despeses addicionals de cada muntatge per poder participar a les fires. És a dir, del desplaçament i l’allotjament, segons explicà Pep Ramon Cerdà, delegat de Teatre de Cultura.

Petita Lula a Feten

El mateix Cerdà va manifestar la seva especial satisfacció per la presència de “Petita Lula” a Feten, ja que es tracta d’una de les Fires més importants d’Europa, allà on és molt complicat accedir-hi. De fet, els organitzadors de l’encontre asturià han triat per aquesta tretzena edició un total

de 60 espectacles d’entre més de 400 propostes. Unes xifres que deixen ben palesa la dificultat de poder ser inclòs a la programació, i alhora garanteixen la qualitat de les obres seleccionades, entre les quals es troba la de Mariantònia Oliver.

Un muntatge que, segons ella mateixa explicava en nom de tot l’equip, ja que advertí que es tracta d’una creació col·lectiva, no va ser concebut específicament per a infants, sinó per a tots els públics. No obstant això, i atesa la magnífica rebuda que la canalla l’hi ha dispensat des del mateix dia de l’estrena, varen optar per alleugerir algunes parts i fer el conjunt més assequible per al públic més jove. Tot i així, l’essència de l’espectacle ha estat sempre la mateixa: molt dinàmica, plàstica i alegre. Hipnòtica i entretinguda per a qualsevol mena d’espectador.

“Petita Lula” es representarà al carrer, a la Plaça Begoña de Gijón, els dies 4 i 5 de març.

J.M.M.

ILLES BALEARS som cultura

Museus

Teatre

Biblioteques

Cinema

Música

es Balears som cultura Música Teatre Arts Plàstiques Cultura Popular Literatura Biblioteques Arxius Museus Cinema Illes Balears som cultura Biblioteques Arxius Museus Cinema Música Teatre Arts Plàstiques Cultura Popular Literatura Biblioteques Arxius Museus Cinema Illes Balears som cultura Música Teatre Arts Plàstiques Cultura Popular Literatura Biblioteques Arxius Museus Cinema Illes Balears som cultura Música Teatre Arts Plàstiques Cultura Popular Illes Balears som cultura Música Teatre

Arts plàstiques

Cultura popular

Literatura

Cinema

Arxius

M.Cristina Cerdó acompanyada pels representants de les ONG i entitats socials que han participat en la campanya

Emaya recicla més de 17.000 juguetes per als nins

652 famílies de Palma han participat en la 1a edició d'aquesta iniciativa solidària i mediambiental

La campanya nadalenca de recollida de juguetes que Emaya impulsà per primera vegada en els seus 65 anys, sota el lema “Una jugueta sempre serà una jugueta”, i que va començar el passat dia 15 de desembre conjuntament amb l'Imfof i l'Agenda Local 21 de l'Ajuntament de Palma, permetrà reutilitzar un total de 17.344 juguetes, gràcies a la participació desinteressada de 652 famílies, 7 centres educatius que donaren suport a aquesta campanya animant els seus alumnes a dur a l'escola les juguetes que ja no volien, i El Corte Inglés, que es va afegir a la iniciativa amb la donació de tres camions plens de juguetes.

La presidenta de l'empresa municipal, M. Cristina Cerdó, declarà que aquesta iniciativa ha estat basada precisament en el fet que les juguetes no deixen de ser-ho per molt velles que es facin o per moltes peces que perdin. El foment de conductes respectuoses i responsables entre els més menuts ha estat, per tant, l'eix vertebrador de la campanya.

El foment de conductes respectuoses i responsables entre els més menuts ha estat l'eix vertebrador de la campanya.

Emaya oferí als ciutadans totes les facilitats per contribuir amb la campanya, encaregut-se d'anar a cercar les juguetes casa per casa, després que la seva línia d'atenció telefònica rebés més de 1.000 cridades, fent servir un vehicle retolat amb la imatge de la campanya i un equip de treballadors per recollir les juguetes donades, emmagatzemar-les i dur a terme el procés de selecció i classificació, on les juguetes en bon estat han estat netejades per poder lliurar-les en bones condicions i les rompudes o en mal estat seran entregades al taller de reparació de Càritas i la Fundació Deixalles.

Aspanob fou una de les primeres beneficiades amb aquesta campanya, que farà arribar juguetes a un total de 26 entitats al llarg de l'any, tal com elles mateixes varen sol·licitar amb la intenció de tenir garantida una provisió constant de juguetes també en altres mesos.

**ESTIRES LA CADENA I ELS TEUS
PROBLEMES DESAPAREIXEN**

Ara són nostres. Tal vegada no ho sàpigues, però darrere d'aquest senzill gest, hi ha un gran equip de persones compromeses perquè el cicle de l'aigua es dugui a terme en les millors condicions.

 EMSA
tot un món darrere

● Primer concurs de cafè teatre a Sa Botiga de Buffon's

Ja s'ha complert el primer mes d'aquest concurs de cafè teatre a Sa Botiga de Buffons i la cosa va força bé. No tot pot ser bo. Aposta és un concurs i algú haurà de guanyar. Per cert hi ha premis i són d'allò més generosos. N'hi ha per a les obres, els seus responsables i també als intèrprets. Però encara queden per representar a l'escenari de Sa Botiga vuit dels setze espectacles inscrits, així que haurem d'esperar per saber quin ha estat el millor. Paga la pena assistir-hi, perquè han estat bastants les sorpreses agradables que els concursants ens han brindat, i encara n'hi haurà més. Per informar-se de la programació podeu consultar www.sabotigadebuffons.com, i per a més informació o reserves, Oscar us atindrà en el 660419673. A més a més, s'hi pot sopar, així que no es pot demanar més. Ens veiem allà.

● “Setembre” al Instituto Cervantes de Rabat

La companyia Res de Res va tornar a viatjar al Marroc amb el seu darrer espectacle “Setembre”, per a la reinauguració de la seu del Instituto Cervantes de Rabat. Els mallorquins van obrir el cicle d'arts escèniques “Le Rideau” (El Teló), en el Théâtre National Mohammed V, davant d'un bon nombre de persones, i és que ara fa dos anys, al festival “Dos orillas”, ja varen quedar fascinats amb l'espectacle “Tempo”.

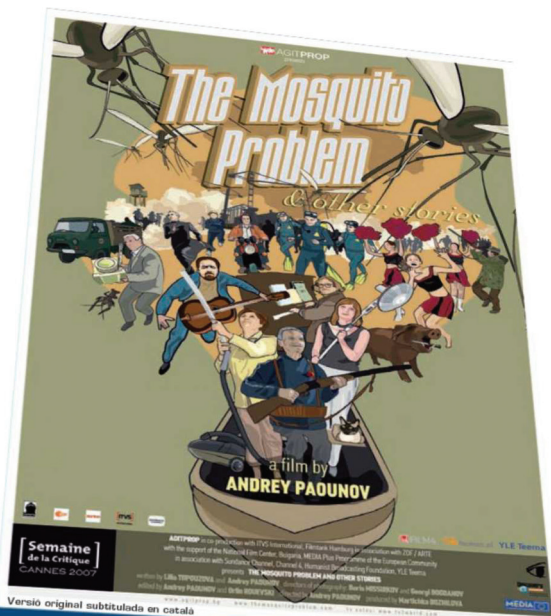
El secret de l'èxit de la companyia mallorquina al Magreb és la universalització del contingut des del punt de vista de la llengua ja que, sobretot, es basa en el gest poètic i el moviment, lo que permet a tots els públics comprendre i gaudir de l'espectacle.

La gira de Res de Res pel Marroc no va finalitzar amb la funció de la capital, ja que “Setembre” també es representarà a Tànger i a Tetuan.

El documental del mes

Març 2009

Versió original subtitolada en català

Amò el patrocini de: Govern de les Illes Balears, Departament d'Educació i Cultura, Direcció General de Política Lingüística

Cinema en versió original amb subtítols en català
www.edocumentaldelmes.com
Viu el cinema en català a les Illes Balears. Visita: www.cinemaencatala.com

ILLES BALEARS

MALLORCA

ALCÚDIA

Auditori d'Alcúdia
Diumenge, 22 de març, a les 18 h

CAMPOS

Casal de Can Pere Ignasi
Divendres, 13 de març, a les 20.30 h

LLOSETA

Teatre Lloseta
Dimercres, 11 de març, a les 20.30 h

MANACOR

Teatre de Manacor
Dimarts, 10 de març, a les 20 h

PALMA

Teatre Municipal
Dimarts, 10 de març, a les 20.30 h
Dimarts, 24 de març, a les 20.30 h

PORTO CRISTO

Centre de Cultura
Divendres, 6 de març, a les 20 h

SON SERVERA

Diumenge, 22 de març, a les 18 h
Teatre La Unió

VILAFRANCA DE BONANY

Teatre Municipal
Divendres, 6 de març, a les 20.30 h

MENORCA

ALAIOR

Església de Gràcia
Divendres, 27 de març, a les 21 h

CIUTADELLA

Centre Social de Sa Nostra
Dilluns, 9 de març, a les 20.30 h

ES MERCADAL

Centre Artesanal de Menorca
Dijous, 5 de març, a les 20 h

MAÓ

Ateneu de Maó
Dilluns, 23 de març, a les 20 h

EIVISSA

EIVISSA

Espai Cultural Can Ventosa
Dijous, 5 de març, a les 20 h

SANTA EULÀRIA

Sala d'Exposicions
Dimercres, 11 de març, a les 20.30 h

SANT ANTONI DE PORTMANY

Sala de Plens de l'Ajuntament
Dijous, 12 de març, a les 20 h

FORMENTERA

SANT FRANCESC

Sala Municipal de Cultura
Dijous, 5 de març, a les 20.30 h

Govern de les Illes Balears
Conselleria d'Educació i Cultura
Direcció General de Política Lingüística

**PENSA-HO...
TRIA
PRODUCTES
LOCALS**

Perquè som el que menjam.

www.illesbalearsqualitat.cat